

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0092 van 17 juni 2014
in de zaak 1314/0218/SA/3/0201

In zake: de heer **Jean-Paul LACOURT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan STIJNS
kantoor houdende te 3001 Leuven, Philipssite 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. de heer **Luc DEPOTTER**
2. de heer **Wim DEPOTTER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 5 december 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg van 26 november 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een melkveestal en het uitbreiden en verhogen van sleufsilo's.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3040 Huldenberg, Hoevestraat 11 en met als kadastrale omschrijving afdeling vijf, sectie A, nummers 79x en 81r.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 6 mei 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thea MERCKX die loco advocaat Jan STIJNS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jan OPSOMMER die loco advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH verschijnt voor de tussenkomende partijen zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Luc DEPOTTER en de heer Wim DEPOTTER verzoeken met een aangetekende brief van 14 maart 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 21 maart 2014 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 11 september 2008 wordt een gunstig stedenbouwkundig attest afgeleverd voor het bouwen van een melkveestal.

Op 23 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een melkveestal en het verlengen en verhogen van sleufsilos”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan 'Leuven' gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en zijn ook niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 juni 2009 tot en met 8 juli 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend en één petitielijst, ondertekend door 52 personen.

De afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant brengt op 13 mei 2009 volgend gunstig advies uit:

“ ...

- *De voorgelegde aanvraag heeft betrekking tot de uitbreiding en modernisering van een bestaand en dubbel volwaardig gemengd landbouwbedrijf dat 3 arbeidskrachten voltijds tewerkstelt.*
- *Het bedrijf heeft een landbouwnuttige oppervlakte van 116.92 ha en een veestapel van 149 stuks (713.000 l melkquotum) en loonwerk.*
- *De voorgestelde werken omvatten het bouwen van een melkveestal (41m x 42m), het uitbreiden van sleufsilo's met een lengte van 14m en de aanleg van 1463,3m² erfverharding.*
- *De voorgestelde werken zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nabij landelijk woongebied.*
- *De voorgestelde werken hebben een gunstige invloed op de duurzame ontwikkeling van het bedrijf en worden uit landbouwkundig standpunt gunstig geadviseerd.*

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Huldenberg weigert op 26 november 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert deze beslissing als volgt:

“ ...

Gelet het groot aantal bezwaarschriften en de inhoud van deze bezwaren, met name:

- *de impact op het zicht naar het achterliggende landschap van de nieuwe te bouwen melkveestal en van de uitbreiding en verhoging van de silo's*
- *De impact op de mobiliteit, de verkeerstrafiek en de bijkomende lawaai- en geurhinder;*

...”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 15 december 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 maart 2010 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 18 maart 2010 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad. Met een arrest van 21 mei 2013 (nummer A/2013/0249) vernietigt de Raad deze beslissing op basis van volgende motieven:

“ ...

5.

Zoals hierboven reeds gesteld diende de verwerende partij, op grond van artikel 5.3.1, §2 VCRO, opnieuw de aspecten van mobiliteit en de goede ruimtelijke ordening te onderzoeken.

Zij kan zich niet beperken met het stellen akkoord te gaan ‘met de puntsgewijze weerlegging van de ingediende bezwaren’.

De Raad stelt immers vast dat in de bestreden beslissing deze weerlegging niet werd opgenomen en de verzoekende partij kent deze weerlegging ook niet aangezien deze niet aan haar werd ter kennis gebracht.

Daarnaast stelt de Raad vast dat het bestreden besluit een niet afdoende motivering geeft voor de overeenstemming van het aangevraagde met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

Het feit dat de nieuwe melkveestal deel zal uitmaken van een groter geheel en dat de gebruikte architectuur aansluit op de recente bebouwing op het perceel zodat de stal geen vreemde constructie vormt in de omgeving, vormt geen motief ter vrijwaring van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, minstens blijkt hieruit niet dat de op heden bestaande schoonheidswaarde niet in het gevaar wordt gebracht.

Dit klemmt bovendien des te meer, nu de verwerende partij oplegt ‘een integrerende groenaanplanting te voorzien langs de zuidelijke en oostelijke perceelsgrenzen om het zicht op de loods vanaf de aanpalende tuinen te milderen’.

...”

Het dossier wordt opnieuw overgemaakt aan de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 13 september 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 24 september 2013 beslist de verwerende partij op 26 september 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) De voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning volgt op het gunstige stedenbouwkundige attest van 11 september 2008. Het voorwerp van de aanvraag en de inhoud van de plannen zijn dezelfde als bij de aanvraag tot stedenbouwkundig attest. Ook naar aanleiding van het stedenbouwkundig attest werd advies gevraagd aan de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling en werd een openbaar onderzoek georganiseerd. De aanvraag is bijgevolg niet belast is met nieuwe gegevens die een gewijzigde beoordeling t.o.v. het stedenbouwkundig attest zou kunnen rechtvaardigen.

Artikel 5.3.1. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt het volgende: (...)

De voorliggende aanvraag voldoet aan alle hierboven vermelde voorwaarden. Op moment van indiening van de voorliggende aanvraag, was het attest nog geldig. Ondertussen is de geldigheidsduur van 2 jaar echter verstreken.

b) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een uitbreiding van de bebouwde en verharde oppervlakte inhoudt zal er een vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem plaatsvinden. In deze omstandigheden dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. De voorzieningen voor recuperatie, infiltratie en buffering van het hemelwater zijn weergegeven op de plannen, de ingevulde aanstipijsten bevinden zich bij de aanvraag. Een deel van de nieuwe mestkelder wordt meer bepaald behouden als wateropslag, met een capaciteit van 171.750 liter. Een gedeelte van het regenwater afkomstig van de nieuwe betonverharding wordt geïnfilteerd in de omliggende groenzones, het overtollige water wordt verzameld in een bufferbekken van 30.000 liter en wordt vertraagd afgevoerd naar de openbare riolering.

De aanvraag beantwoordt aan de geldende verordeningen betreffende het afkoppelen van dakoppervlaktes en verharde oppervlaktes. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

c) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Volgens het gewestplan Leuven is het goed gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Artikelen 11 en 15 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht. (...)

Het uitbreiden van een landbouwbedrijf is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter.

Met betrekking tot de inplanting in landschappelijk waardevol gebied bepaalt de toelichting bij de gewestplannen van 8 juli 1997 onder meer het volgende: (...)

d) Bij de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf, dat planologische verenigbaar is met de plaats, en functioneel inpasbaar is, dient uitgegaan te worden van de bundeling van de gebouwen, een streven naar compactheid en de nodige maatregelen tot integratie. Steeds dient afgewogen of de inplantingsplaats te verantwoorden is en/of de impact op de omliggende landschappelijke structuren aanvaardbaar is. De inplanting van nieuwe grote landbouwgebouwen leidt op geen enkele plaats tot een verfraaiing van het landschap, maar behoort tot de noodzakelijke inrichting van het landbouwgebied. Steeds dient gezocht naar een compromis waarbij de landschappelijke kwaliteiten van de plaats toch maximaal gevrijwaard blijven.

In een landelijk kern zoals Ottenburg, dient de uitbreiding van een historisch gegroeid landbouwbedrijf alle noodzakelijke ontwikkelingskansen te krijgen. Ontwikkelingen en uitbreidingen die aansluiten bij bestaande bebouwing dienen bij voorbaat benut te worden, opdat nieuwe aansnijdingen van het open landschap beperkt blijven. De nieuwe stal sluit volledig aan op de bestaande bedrijfsgebouwen. De voorziene afstand tussen de loodsen is noodzakelijk als circulatieruimte en biedt de mogelijkheid om beperkte hoogteverschillen te overbruggen. Het geheel van de bedrijfsgebouwen zal ook na de

uitbreiding een compacte opstelling behouden.

De stal, die ontworpen is in functie van een moderne bedrijfsvoering (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal, staat op voldoende afstand van de woningen langs de Hoevestraat en Borheidestraat. Het zicht op het achterliggende open gebied wordt beperkt, maar het wordt niet volledig ontnomen. Ter hoogte van de inplanting van de nieuwe loods bedraagt de bestaande afstand tussen de woningen langs de Borheidestraat en de Hoevestraat ca. 200m. Gezien de woningen op gelijke hoogte staan, wordt het zicht vanaf de woningen in de richting van de te bouwen loods, vooral gekenmerkt door andere woningen, die uitlopers vormen op de kernbebouwing van Ottenburg. Het zicht op het glooiende open landschap bevindt zich hoofdzakelijk in noordelijke richting (gezien vanaf de Borheidestraat). De inplanting van de nieuwe loods zal dit zicht slechts beperkt beïnvloeden. Net door de bundeling van de constructies kan de gewestplanbestemming gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten.

Ook het zicht vanuit de omgeving op de nieuwe stal mag niet aanzien worden als een totaal vreemde constructie in de omgeving, gezien de stal deel uitmaakt van een groter geheel van residentiële en bedrijfsgebouwen. Bovendien sluitende schaal en de gebruikte architectuur aan op de recente bebouwing op het perceel.

e) De stal wordt maximaal geïntegreerd in het hellende terrein. De nulpas van de nieuwe te bouwen stal ligt 3.00m lager dan deze van de bestaande hoger gelegen loods en 1.00m onder het natuurlijk maaiveld aan de oostzijde van de stal. T.o.v. de bestaande bebouwing op het terrein heeft de stal een vergelijkende hoogte als de andere gebouwen. De inplanting van een grote stal op een hellend terrein zal steeds reliëfaanpassingen vragen. Deze blijven in voorliggende aanvraag aanvaardbaar door het gedeeltelijk ingraven van het gebouw (doch rekening houdend met het een functionele circulatieruimte). De verhoogde nulpas t.o.v. de lager gelegen zuidelijke weilanden worden op een aanvaardbare wijze opgevangen door grondaanvullingen en door een lagere aanzet van de gevel.

f) in het aanvraagformulier geeft de aanvrager aan dat in onderling overleg met de vergunningverlenende overheid kan worden voorzien in een volwaardige en streekeigen erfbeplanting waarbij het niet zozeer de bedoeling is om de stal op termijn aan het oog te onttrekken, doch deze in een groene omgeving in te kaderen waarbij de beplanting functioneel wordt afgestemd op de inrichting en het gebruik van het bedrijfsgebouw.

Erfbeplanting en landschappelijke inkleding van landbouwbedrijven wordt sinds vele jaren gepromoot door de provincie. Dergelijke inkleding fleurt de omgeving op en draagt zo ook bij tot een goede verstandhouding met de burens. (cf brochure "Een bloeiend erf - Een bloeiende lijn tussen landschap en boerderij"). Als overgang tussen de bebouwing en het open landschap kan de aanleg van een groenzone ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens, de landschappelijke integratie bijkomend ondersteunen. Ook een groenzone ten westen van de loods, zal het zicht op de loods vanaf de Hoevestraat temperen.

Op deze suggestie kan dan ook positief ingegaan worden met een groenaanplanting ten westen van de loods en langs de oostelijke perceelsgrens. Voorwaarde is dan wel er geen dicht zichtscherm tussen deze percelen en het landbouwbedrijf gerealiseerd wordt. Dit zou ingaan tegen een natuurlijke integratie in het open landschap. Een streekeigen

inkadering met struiken en hoogstambomen, maar ook met een aantal doorzichten naar het achterliggende open landschap zal de verbondenheid van het beoogde gebouw met zijn leefomgeving en het landschap bevorderen.

g) Oe uitbreiding van de sleufsilos is ondergeschikt aan de totale bedrijfsinrichting. De uitbreiding gebeurt evenwijdig aan de perceelsgrens, waardoor de bestaande afstand van de silo's tot de omliggende woning niet gewijzigd wordt. De bijkomende verharding betreft circulatieruimte tussen de silo's, de bestaande loods en de nieuwe stal. De ruimtelijke impact op de omgeving is beperkt.

h) De hoofdontsluiting van het bedrijf voor tractoren en vrachtwagens gebeurt vandaag langs de Borheidestraat. De geplande uitbreiding wijzigt hier niets aan. De uitbreiding zal uiteraard wel de verkeersintensiteit doen toenemen. De eerste deel van de Borheidestraat (waar de ontsluiting voorzien is) kent geen doorgaand verkeer. Het betreft een goed uitgeruste woonstraat met een voor het dorp courante breedte van ± 4.5 m. Oe af te leggen weg in de Borheidestraat, tussen de ontsluitingsweg en de Terlanestraat, bedraagt ca. 200m. De bestaande bedrijfsontsluiting is verkeerstechnisch voldoende uitgerust om het bijkomend verkeer als gevolg van de uitbreiding op te vangen.

i) in toepassing op art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kan opgemerkt worden dat de nieuwe stal (met afgesloten mestverwerking in de kelder en een natuurlijk ventilatiesysteem met uitgaande verluchting bovenaan de stal) ervoor zorgen dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt teruggedrongen. Voor eventuele bijkomende voorwaarden wordt verwezen naar de milieuvergunning. Er kunnen geen opmerkingen gemaakt worden inzake gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Functioneel is de bestemming inpasbaar gezien de planologische verenigbaarheid.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het uitbreiden van een dubbel volwaardig gemengd landbouwbedrijf is in overeenstemming met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied en het woongebied met landelijk karakter;*
- de uitbreiding heeft betrekking op de verdere ontwikkeling van een historisch gegroeid volwaardig landbouwbedrijf in een landelijke kern;*
- de nieuwe stal sluit volledig aan op de bestaande bedrijfsgebouwen. De aansnijding in het open landschap blijft beperkt door de bundeling van de constructies;*
- de gewestplanbestemming kan gerealiseerd worden zonder het uitgestrekt open landschap fundamenteel aan te tasten;*
- de stal wordt maximaal geïntegreerd in het hellende terrein;*
- de uitbreiding van de sleufsilos en verharding zijn ondergeschikt aan de totale bedrijfsinrichting.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

11. Uit de middelen tot vernietiging zoals omschreven sub IV blijkt dat deze voldoende ernstig zijn zodat deze kunnen leiden tot een vernietiging van de bestreden vergunning afgeleverd door de Bestendige Deputatie op 26.09.2013 (zie stukkenbundel, stuk 1).

12. Daarnaast zal de onmiddellijke tenuitvoerlegging van deze beslissing ertoe leiden dat in hoofde van verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt berokkend.

De woning van verzoekende partij grenst immers aan het perceel van het hoevegebouw opzichts waarvan de bestreden vergunning werd afgeleverd terwijl de geviseerde werken een onomkeerbaar karakter hebben bij het analyseren van voornamelijk de uitzichtimpact en ondergeschikt de mobiliteitsdruk.

13. Bovendien werd het in de eerder gevoerde procedure voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen reeds door de Raad erkend en door de vergunningaanvrager bevestigd, dat de werken niet zullen worden aangevat vooraleer een beslissing omtrent het verzoek tot nietigverklaring tussenkomt.

Alleszins noopt het in die zin ook in voorliggende procedure de schorsing te bevelen.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

De verzoekende partij stelt in het verzoekschrift hieromtrent dat zijn woning grenst "aan het perceel van het hoevegebouw opzichts waarvan de bestreden vergunning werd afgeleverd terwijl de geviseerde werken een onomkeerbaar karakter hebben bij het analyseren van voornamelijk de uitzicht impact en ondergeschikt de mobiliteitsdruk".

Verder verwijst verzoeker naar de verklaring van de bouwheer in de eerdere procedure waarbij deze toentertijd hadden bevestigd geen uitvoering te zullen geven aan de, ondertussen vernietigde, vergunning van 18 maart 2010.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (Pad. St. VI. Part, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Uit de omschrijving in het verzoekschrift blijkt geenszins dat de leefbaarheid- kwaliteit van hun eigendom, ingevolge de tenuitvoerlegging van de thans bestreden stedenbouwkundige vergunning op een ernstige, onrechtmatige manier zou worden aangetast.

Het feit dat verzoeker beschikt over het rechtens vereiste belang om de nietigverklaring, en aldus de schorsing, te vorderen van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, volstaat echter niet om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bewerkstelligen.

Zelfs in de uiteenzetting van de middelen duidt de verzoekende partij niet concreet aan op welke wijze zijn leefkwaliteit zal worden aangetast door de uitbreiding van het bestaande landbouwbedrijf.

Verzoeker toont niet aan op welke wijze hij concreet op zijn eigendom licht, lucht of bezonning zou moeten missen, of dat de uitbreiding van het landbouwbedrijf middels de vergunde constructies de leefbaarheid van zijn eigendom in het gedrang zou brengen op het vlak van mobiliteit of vervuiling of geluidshinder of welke hinder dan ook. Verzoeker laat volkomen na om één en ander concreet te staven met foto's of plannen of aanduiding van verloop zonlicht of lichtinval, ...

*Bij gebreke aan een zulke omschrijving kan de vordering tot schorsing uiteraard niet worden ingewilligd.
..."*

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

Verzoekende partij stelt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden zijn een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, om volgende redenen : (...)

*Dit is de **enige alinea** uit het verzoekschrift van verzoeker waarin een beweerd MTHEN wordt omschreven.*

*Een dergelijke vage, algemene en nietszeggende uiteenzetting is overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad echter **geenszins** afdoende :*

(...)

Verzoekende partij stelt vooreerst verkeerdelijk dat zijn perceel grenst aan het perceel waarop de bestreden beslissing slaat. Zoals hiervoor reeds aangetoond, is deze bewering van verzoeker manifest onjuist. Verzoekers tot tussenkomst hernemen hier het uittreksel uit het kadastraal plan.

Verder stelt verzoeker vaag dat de werken een onomkeerbaar karakter hebben bij het analyseren van de uitzichtimpact en de mobiliteitsdruk. Deze loutere bewering van verzoeker wordt op geen enkele manier concreet gemaakt of aangetoond. Wel in tegendeel is het juist de essentie van een studie of analyse dat ze twee verschillende situatie van elkaar kan afwegen, waarbij één van de twee situatie de niet-bestaande toestand zal zijn.

Zelfs indien Uw Raad van oordeel zou zijn dat verzoeker door de bestreden beslissing mogelijks rechtstreeks of onrechtstreeks hinder zal ondervinden, quod non, dan nog mag dit niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. (...)

Uw Raad moet de mogelijkheid krijgen om op basis van de aanduiding van de aard en omvang van de nadelen en door middel van voorlegging van stukken de ernst en het moeilijk te herstellen karakter ervan, daadwerkelijk te onderzoeken en beoordelen. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken. Met later bijgebrachte feiten en/of verklaringen ter zitting kan geen rekening worden gehouden. (eigen onderlijning) (...) Verzoeker toont op geen enkele manier aan hoe en al helemaal niet in welke mate er sprake is van mobiliteitsdruk.

De loutere verwijzing naar redenen die elders in het verzoekschrift staan kan niet volstaan om te beslissen dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. (...)

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat de verzoekende partij de ernst evenals het moeilijk te herstellen karakter concreet moet aanduiden en individualiseren. In casu overstijgt de vermelding van twee potentiële hinderaspecten niet het niveau van de loutere hypothese. In dat geval heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel onvoldoende werd aangetoond. (...)

Wat betreft het zogenaamd verlies van uitzicht wensen verzoekers tot tussenkomst te verwijzen naar een arrest van Uw Raad van 4 oktober 2011. (...). In dat arrest werd duidelijk gesteld dat wanneer "het verdwijnen van het uitzicht op de groene grasweide en het uitgestrekte zicht" wordt ingeroepen, maar enkel een overzichtskaart wordt meegedeeld, doch geen concreet zicht wordt gegeven op de huidige oriëntatie, inplanting of indeling van de woning van verzoekende partij en haar onmiddellijke omgeving, de Raad aan de hand van dit schaarse gegeven niet kan oordelen of de verzoekende partij wel een uitgestrekt vergezicht heeft en of dit vergezicht wel zal wijzigen door het bestreden besluit.

In het stukkenbundel van verzoeker vinden verzoekers tot tussenkomst enkel een aantal nietszeggende foto's. Er wordt geen uitleg gegeven bij deze foto's noch wordt er op deze foto's een simulatie weergegeven van de vergunde toestand.

Verzoekers tot tussenkomst merken op dat de verzoeker niet zozeer een beweerd mobiliteitsprobleem of een verlies van uitzicht als MTHEN opwerpt maar louter het verlies aan mogelijkheid om de mobiliteitsdruk en de uitzichtsproblematiek te analyseren. Zoals hiervoor reeds gesteld is het echter de essentie van een analyse dat een bestaande toestand wordt afgewogen van een niet-bestaande toestand.

Louter volledigheidshalve, voor zover Uw Raad onder het onderdeel van het MTHEN uit het verzoekschrift ook zou begrijpen dat verzoeker concreet het verlies van het uitzicht inroept, quod certe non, merken verzoekers tot tussenkomst op dat dit verlies aan uitzicht helemaal niet bestaat, minstens dat het niet bewezen wordt.

Verzoekers tot tussenkomst wijzen op het feit dat de bewijslast, conform de vaste rechtspraak van Uw Raad, bij de verzoeker ligt.

Zo heeft Uw Raad reeds geoordeeld dat er geen sprake is van ernstige zichthinder in een situatie waarbij de verzoeker zichthinder aanhaalde wegens het verdwijnen van een waardevolle groene zone en het uitkijken op een massale muur ten gevolge van het oprichten van een constructie. In voormelde zaak had de verzoeker wel een kadastraal plan meegedeeld waaruit de oriëntatie en ligging van haar woning en tuin ten opzichte van het ander perceel bleek, maar geen plan waaruit de indeling en inrichting bleek van haar woning of tuin en waarbij de luchtfoto van een te kleine schaal was om dit na te gaan. (...).

In casu heeft verzoeker aan Uw Raad zelfs nog minder informatie verschaft dan in de voormelde zaak het geval was. De foto's en luchtfoto tonen geen oriëntatie en ligging en al helemaal geen indeling noch inrichting van diens woning of tuin. Noch legt verzoeker enige aanduiding voor van de vergunde werken of waar die zouden komen.

Verzoekende partij toont dus in dit onderdeel met geen enkel concreet element aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen, zodat de vordering tot schorsing manifest onontvankelijk en ongegrond is.

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij uit in haar verzoekschrift de vrees dat de geviseerde werken een impact zullen hebben op haar uitzicht en op de mobiliteit in de omgeving.

Aan de hand van de uiteenzetting van de verzoekende partij, evenals de door de verzoekende partij neergelegde stukken, in het bijzonder de foto's die zij bij haar verzoekschrift heeft gevoegd, kan de Raad zonder nadere precisering en aanduiding in verband met gezichtspunt, oriëntatie... niet vaststellen of de visuele hinder die de verzoekende partij naar eigen zeggen zal ondergaan, de voor de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vereiste ernst vertoont.

Eenzelfde vaststelling moet worden gemaakt in zoverre de verzoekende partij, ter ondersteuning van de door haar ingeroepen mobiliteitshinder zich evenzeer uitsluitend lijkt te beroepen op enkele foto's waaruit noch de ernst, noch het persoonlijk karakter van het betrokken nadeel kan afgeleid worden. Ook hier ontbreekt elke concretisering en precisering die de Raad toelaten de ernst van het betrokken nadeel te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

Bovendien laat de verzoekende partij na aan te geven in welke mate vermelde nadelen tevens moeilijk te herstellen zouden zijn. Het komt de Raad geenszins toe om zulks zonder meer te veronderstellen.

De verzoekende partij kan in dit verband evenmin nuttig verwijzen naar het in het kader van de vorige procedure tussengekomen arrest van 16 juli 2010 (nummer S/2010/0037) om de huidige vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te onderbouwen aangezien in vermeld arrest, mede gelet op het engagement van de tussenkomende partijen, de

behandeling van de vordering tot schorsing onbepaald werd uitgesteld en dit in afwachting van een uitspraak de vordering ten gronde.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0218/SA/2/0201.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 juni 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER